Een publicatie van WGV zorg en welzijn

‘De Award Ambassadeur Vakmanschap in de Zorg heeft me geholpen om meer in mijn kracht te gaan staan’

Een jaar geleden stond Agda Leite ineens volop in de belangstelling. Als Verzorgende IG en TechAmbassadeur bij IJsselheem won ze de Award Ambassadeur Vakmanschap in de Zorg. De prijs werd in 2025 voor het eerst uitgereikt door Provincie Overijssel en WGV zorg en welzijn als erkenning voor inzet, inspiratie en vakmanschap in de Overijsselse zorg. Voor Agda kwam de award onverwacht, maar achteraf zette de prijs meer in beweging dan ze op dat moment kon vermoeden. Ze startte met een opleiding Zorg & Technologie, werkt aan een eigen innovatie voor mensen met dementie en maakt binnenkort de overstap naar een nieuwe functie waarin zorgtechnologie centraal staat. Tijd om terug te kijken: wat heeft de award haar gebracht en waar staat ze nu?

> Ik denk dat dat stukje zichtbaarheid mij verder heeft gebracht in mijn eigen loopbaan.

Een prijs die onverwacht veel losmaakte
Dat Agda de award zou winnen, had ze allerminst verwacht. Sterker nog: ze wist aanvankelijk niet eens dat de prijs bestond. “Toen ik hoorde dat ik genomineerd was, had ik nog geen idee wat dat precies betekende.” De uitreiking maakte des te meer indruk. Vooral omdat de erkenning volgens Agda echt vanuit de zorg kwam. “Er waren veel mensen aanwezig die zelf in de directe zorg werken. Mijn manager, regisseur en collega’s waren er ook. Dat maakte het heel speciaal. Het voelde echt als iets van ons.” Direct na het winnen kwam er veel op haar af. Foto’s, een video, berichten vanuit haar eigen organisatie en veel aandacht op LinkedIn. “Je krijgt eerst een soort euforie. Het voelde bijna een beetje celebrity-achtig”, vertelt ze lachend. Pas daarna drong echt tot haar door wat zo’n erkenning betekent. “Ik ben mezelf gaan afvragen: waar sta ik eigenlijk voor? Wat betekent het dat ik deze prijs heb gekregen? Het heeft me een enorme boost gegeven om door te blijven gaan met wat ik doe. Je krijgt de bevestiging dat wat je doet ertoe doet.”

Misschien is dat wel mijn grootste winst’
Een van de meest persoonlijke gevolgen zag Agda thuis, bij haar 16-jarige dochter. “Mijn dochter was natuurlijk ontzettend trots. Ze zag ineens dat werken in de zorg ook op deze manier gewaardeerd kan worden.” Volgens Agda bestaat er nog altijd een eenzijdig beeld van werken in de zorg. Het vak wordt soms gereduceerd tot wassen, verzorgen en andere praktische handelingen. Haar dochter kreeg juist te zien hoeveel meer er achter dat werk schuilgaat. “Ze zag dat zorg veel meer is. Dat het waardevol werk is en dat je daar ook erkenning voor kunt krijgen.” Dat beeld droeg bij aan de keuze van haar dochter om zelf een opleiding in de maatschappelijke zorg te gaan volgen. “Dat vind ik echt fantastisch. Dat zij anders naar de zorg is gaan kijken, is misschien wel mijn grootste winst.”

> Je krijgt de bevestiging dat wat je doet ertoe doet.

Zichtbaarheid brengt nieuwe kansen
Ook professioneel zette de award het nodige in beweging. Agda leerde nieuwe mensen kennen en merkte dat haar zichtbaarheid toenam. Tegelijkertijd werd binnen haar eigen organisatie duidelijker waar haar interesses en ambities lagen. “Ik denk dat dat stukje zichtbaarheid mij verder heeft gebracht in mijn eigen loopbaan.” Na het winnen van de award begon Agda in februari met de tweejarige associate degree Zorg & Technologie, die ze naast haar werk volgt. “Daar leer ik niet alleen hoe je technologie kunt inzetten, maar vooral ook te kijken naar wat bij iemand past. Welke behoefte heeft een cliënt? En welke technologie sluit daarbij aan, of juist niet?” Die blik helpt haar om steeds eerder in het proces mee te denken over passende zorgtechnologie.

Een nieuwe stap in zorgtechnologie
Inmiddels staat de volgende verandering voor de deur. Vanaf januari gaat Agda aan de slag bij Coloriet in Lelystad, binnen een team dat zich bezighoudt met zorgtechnologie, onder andere voor ouderen die wijkverpleging ontvangen. Opvallend genoeg was Agda helemaal niet actief op zoek naar een andere baan. Via haar opleiding hoorde ze over de vacature bij Coloriet. “Iemand uit mijn opleiding zei een paar keer tegen mij: er staat een mooie vacature open, is dat niets voor jou? Eerst dacht ik: nee joh, ik zit goed waar ik zit. Maar uiteindelijk ben ik toch gaan lezen. Het leek wel alsof die vacature voor mij geschreven was.” Het afscheid van IJsselheem valt haar niet gemakkelijk. “Vanuit mijn professionele ontwikkeling was de keuze niet zo moeilijk. Maar vanuit het gevoel wel. Ik heb een hele goede band met mijn collega’s en de organisatie. Tegelijkertijd krijg ik nu de kans om al te gaan doen waar ik naartoe wil groeien.”

Technologie als middel voor meer vrijheid
Voor Agda is technologie nooit een doel op zich. Uiteindelijk draait het om de vraag wat een toepassing voor een cliënt betekent. “Voor mij gaat het vooral om de cliënt. Wat kun je iemand teruggeven aan eigen regie en eigenwaarde?” Ze noemt een spoeltoilet als voorbeeld. Wanneer iemand dit zelfstandig kan bedienen, hoeft een zorgmedewerker niet meer te ondersteunen bij een intiem zorgmoment. Ook een medicijndispenser kan ervoor zorgen dat iemand minder afhankelijk wordt van vaste bezoekmomenten. Dat vraagt volgens Agda niet alleen om nieuwe technologie, maar vooral om een andere manier van denken. “Collega’s zeggen soms: maar dat was juist mijn contactmoment met de cliënt. Dat begrijp ik. Alleen hoeft het contact niet te verdwijnen omdat een handeling verdwijnt. Je kunt ook naar iemand toe gaan om gewoon te vragen hoe het gaat.” Zorgprofessionals zijn volgens haar gewend om vooral te doen. “We werken vaak vanuit taken: ik moet dit doen, ik moet dat doen. Terwijl er voor iemand zijn óók zorg is. Iemand zien, even een praatje maken of een hand vasthouden kan misschien nog wel veel waardevoller zijn dan een taak uitvoeren.” Ze ziet binnen IJsselheem dat die verandering steeds meer op gang komt.

Vakmanschap betekent voor mij dat je iemand echt ziet zoals diegene is.

Vakmanschap is weten waarom je iets doet
Daarmee raakt Agda aan wat goed vakmanschap voor haar betekent. Dat gaat verder dan weten hoe je een handeling moet uitvoeren. “Je moet weten wat je doet, maar vooral ook waarom je het doet. Je moet niet op de automatische piloot gaan werken met een checklist van taken die bij jouw functie horen.” Iedere cliënt vraagt om een eigen benadering. “Ieder mens is uniek. Je moet iedere keer opnieuw kijken: wie heb ik voor me en wat heeft deze persoon op dit moment van mij nodig?” Gelijkwaardigheid staat daarin voor haar centraal. “Zorg is geen fabriekswerk. Je levert geen product af. Je werkt met mensen die gevoelens, verhalen en een geschiedenis hebben. Vakmanschap betekent voor mij dat je iemand echt ziet zoals diegene is.”

Zorgprofessionals mogen zichtbaarder worden
Wat Agda zelf het afgelopen jaar heeft ervaren, gunt ze ook andere zorgprofessionals. Ze hoopt dat zij zich vaker durven uitspreken over hun vak en laten zien waar ze voor staan. “Wij zijn in de zorg soms heel bescheiden. We zeggen al snel: ach, ik doe gewoon mijn werk. Maar iedereen wil uiteindelijk gezien en gehoord worden. Daar is helemaal niets mis mee.” Haar oproep is daarom duidelijk: deel je verhaal, bezoek congressen, meng je in gesprekken binnen je organisatie en wees niet bang om voor je ideeën te staan. Vooral het positieve verhaal over werken in de zorg verdient volgens haar meer aandacht. “De werkdruk en de uitdagingen zijn er. Dat moeten we niet ontkennen. Maar er gebeuren iedere dag ook ongelooflijk mooie dingen. Die worden soms ondergesneeuwd door alles wat niet goed gaat. Terwijl juist dát verhaal ook verteld moet worden.”

Van gevoel naar onderbouwing
Ook Agda zelf is nog lang niet uitgeleerd. Haar enthousiasme en praktijkervaring vormen haar kracht, maar ze wil haar ideeën sterker leren onderbouwen. “Ik praat veel vanuit mijn gevoel en vanuit wat ik in de praktijk zie. Dat is mijn kracht, maar soms ook mijn valkuil.” .” Zeker wanneer ze in gesprek gaat met bestuurders of beleidsmakers wil ze niet alleen kunnen vertellen dát iets volgens haar werkt, maar ook waarom. “Ik wil leren om mijn praktijkervaring, mijn visie en de theorie beter bij elkaar te brengen. Zodat ik mijn verhaal ook aan andere tafels goed kan neerzetten en onderbouwen.”

Wandelen zonder grenzen
Die combinatie van praktijkervaring, technologie en innovatie komt samen in een project waar Agda zelf aan werkt: Wandelen zonder Grenzen. “Ik wil onderzoeken hoe we mensen met dementie met behulp van technologie meer vrijheid kunnen geven om zelfstandig naar buiten te gaan.” Inmiddels is er een prototype ontwikkeld en getest. De volgende stap is om het project verder te brengen. Daarvoor zoekt Agda de samenwerking met onder andere softwareontwikkelaars en zorgorganisaties die een pilot willen ondersteunen. “Ik hoop dat we echt een pilot kunnen gaan draaien en kunnen onderzoeken of dit een goede oplossing is. Uiteindelijk gaat het erom dat we mensen met dementie iets van hun vrijheid kunnen teruggeven.” De waarde zit voor Agda juist in wat een toepassing van technologie iemand oplevert: meer zelfstandigheid, eigen regie en vrijheid.

‘Kijk naar wat wél mogelijk is’
Als Agda vooruitkijkt, doet ze dat met vertrouwen. In haar nieuwe functie hoopt ze samen met haar collega’s nieuwe toepassingen te ontwikkelen en zorgtechnologie verder te brengen. Ook hoopt ze regionaal meer samenwerking tussen organisaties te zien ontstaan. De uitdagingen in zorg en welzijn zijn groot, maar Agda weigert ze uitsluitend als problemen te bekijken. “Ik ben eigenlijk gek op problemen”, zegt ze lachend. “Want als er een probleem is, dan kun je er iets mee.” Volgens haar zijn er in Nederland veel goede voorzieningen en mogelijkheden. De uitdaging ligt vooral in het samenbrengen ervan: zorgprofessionals, organisaties, politiek, technologie en de mensen om wie het uiteindelijk draait. “Kijk niet alleen naar tekorten en naar wat allemaal niet kan. Kijk juist waar de mogelijkheden liggen. Investeer vooral in medewerkers die de drijfveer hebben om dingen te veranderen. Die nemen de rest wel mee.” Een jaar na het winnen van de award ziet Agda dan ook vooral hoeveel de erkenning in beweging heeft gezet. “De prijs heeft me geholpen om meer in mijn kracht te gaan staan en mijn verhaal verder te delen. Maar uiteindelijk moet je het samen dragen. Als we dat doen en blijven kijken naar wat wél mogelijk is, dan kan er ontzettend veel.”

Kijk niet alleen naar tekorten en naar wat allemaal niet kan. Kijk juist waar de mogelijkheden liggen.

Agda is verzorgende IG & TechAmbassadeur bij ouderenorganisatie IJsselheem en Ambassadeur Vakmanschap in de Zorg 2025